

Tam celo malo „Štajerca“ najdeš in vendar je tam morilec Arnuš doma. Mi se čudim da še vedno klerikalske cunje Arnuša kot našega pristaša zaznamvajo. Sodnijsko se je dokazalo, kake knjige je morilec čital in vendar še trdijo, da je naš pristaš. Mi še vam hočemo edno povedati. Prišel je pred nekterimi dnevi en naročnik in rekel, da si on „Štajerca“ raje kupi v Ptuji, kakor da bi ga dobival po pošti. Poštar Koser mu ne da miru, prigovarja in prigovarjal ga je tudi — morilec Arnuš, naj opusti „Štajerca.“ Koser — in morilec Arnuš, sta tedaj naša sovražnika, in kako Koser ni naš pristaš, gotovo tudi ni njegov sotrudnik, morilec Arnuš. Ime tega moža je na razpolago in pripravljen je to javno pričati in resnico dokazati. Poglejmo si pa mašnike. Kjer so pravi dušni pastirji, tudi ljudstvo ni surovo. Omeniti hočemo iz Ptujskega okraja samo mestno Ptujsko faro z miroljubim častitim proštem, omeniti hočemo Ptujski kloster minoritov, Središče, Ormož, Sv. Marjeto in Veliko Nedeljo. Zgodijo se v teh omenjenih farah kaki zločini? Nikdar. Ljudstvo uboga svoje dušne pastirje, ker vidi, da se njih besede strinjajo z njihovim življenjem. Niso kakor hujskači, ki imajo Kristosove besede v ustah drugače pa so — tepci.

„Prišel bo dan osvete. Po mojen mnenju se že bliža“ so besede dopisnika iz Slovenskih goric. Da bliža se, pa ne za „Štajerca.“ Štajercu se bližajo zlati časi spoštovan od vseh pravih, pravicoljubnih možev bo sam gospodaril in razširjal med ljudstvom mir in napredok. Vašim listom pa klerikalci, so urice že stete, in šli bodo tja, kjer so jim poginjeni konzumi že prostor pripravili.

Vojska med Rusi in Japonci.

Velikanske žgube Rusov na morju.

Rusko brodovje uničeno.

Veliko rusko brodovje, o katerem so Rusi mislili, da bo korenjake Japonce takoj pohrustalo, je skoraj popolnoma uničeno ali od Japoncev ujeto. Ostanek brodovja je na begu proti Vladivostoku, kdo ve, ali bo srečno varno zavetje doseglo. Zgube so strašanske. **10 ladij je potopljenih** in sicer oklopnice in križarke „Borodino“, „Imperator Alexander III.“, „Nahimov“, „Dimitrij“, „Domskej“, „Vladimir“, „Manomah“, „Ušakov“, „Šenčny“, „Kamčatka“ in „Irtessin“. **4 ladje so ujete** in sicer „Orel“, „Nikolaus II.“, „Sjenjavin“, in „Apraksin“. Na vsakej teh ladij je bilo okoli 400—500 pomorščakov in zguba mornarjev znaša **10000 mož.** K tem zgubam pridruži še se, da so Japonci **admirala Nebogatov z 3000 pomorščaki ujeli.**

Spet se je pokazalo, da Rusija vendar ni tako močen stric, kakor se od prijateljev teh vutki-bratcev kriči in žalostno ozirajo se sedaj Čehi in vsi ti prijatelji blage Rusije proti — bitim gospodom sveta. A vendar še nimajo dovolj na hrbtu, Rusi hočejo baje boj nadaljevati, še hočejo več milijonov potro-

siti. Poglejmo si škodo, katero je ta bitka Rusom povzročila; **250 milijonov** sta dva dneva požrla. Kako liko že stane vojska na suhem. Ta denar bi kmetike in vse te druge gnile razmere na Ruskem lahko predrugačil, sedaj bo še slabše. Morebiti še tekoleta doživimo, da se bo Rusija sama razmesarila, revolucija bo to uničila, kaj bodo Japonci pustili.

Poglejmo si pa boj bolj natanko.

Rusko brodovje jadralo je v petek 26. maja ponoči v Korejske ožine. Sredi te ožine leži otok Tsušima in Roždestwenski zamogel je ali na desni ali na levi strani otoka v japonsko morje dospeti. Zmagotop pot izvolil si je desno stran. V soboto predpoldne jadriral je jugoshodno otoka Tsušima proti severu. Ker je bila gosta tema, so ladje morale počasi voziti in Roždestwenski mislil je tudi, da bo v gosti megli lahko, brez da bi ga Japonci zapazili, dospel v Vladivostok. Pa motil se je. Naenkrat zagledal so Rusi japonske vojne ladje, ki so se hitro bližale. Togo je zvedel, da Rusi pljujejo na shodni strani in se jim je naproti peljal, da bi jim pot v Vladivostok zaprl. Takoj se je začel hud boj. Japonci so vse ogenj koncentrirali na ladje „Knjaz Suwarow“ in „Oslablja“.

Se pred nočjo so se potopile oklopnice „Oslablja“ „Imperator Alexander III.“ in „Borodino.“ Rusi so si od noči rešitev mislili, pa ravno noč jim je bila strašna. V kratkem času so Japonci več ladij potopili, admiral Nebogatov udal se je s svojimi ladjami in vsemi pomorščaki. Nedeljo popoldan je bil boj najhujši. Rusi so vidli, da je vse zgubljeno in samo hiter beg jih mora rešiti. Vendar Japonci niso šepirovali in jih zasledovali na begu. Rešilo se je le malo ladij. Ta bitka se lahko zaznamva kot ena največjih pomorskih. Ves svet mora občudovati Japonce in najbolj pogumnega admirala Togo. Vladivostok je zgubljen in vso bahanje Rusov je utihnilo. Razvidimo da Rusi, kakor naši pervaki samo širokoustijo in se hvalijo, če je pa sila, so za nič.

Ruski admirali.

Admiral Nebogatov se je udal, kakor smo poročali. Tega si ne moremo drugače tolmačiti, da so Ruski pomorščaki ali veliki strahopetci, ali da je na ladjah bilo mnogo revolucionarjev, ki so se upirali bojevati. Admiral Völkersam našel je smrt v stolpu ene svojih ladij. Roždestwensky, vzborni poveljnik brodovja, je ranjen in si — počiva v jetništvu na Japonskem v bolnišnici.

Japonske zgube.

Zgube Japoncev pri bitki znašajo 113 mrtvih in 424 ranjenih.

Vtis na Ruskem.

Nesrečni vesti s pomorskega bojišča so vplivale, kakor se poroča iz Petrograda, na carja naravnost uničujoče. Ko je car dobil v roke dotične brzojavke, se je tresel na vsem životu in bolešno zdihoval; „Vse je izgubljeno.“ Nato se je zaprl v svojo sobo

in je ni zapustil ves dan. K njemu sme samo njegov telesni zdravnik dr. Hirsch.

Vest o nesrečni bitki se je kakor blisk razširila po mestu. Povsodi vlada silno razburjenje.

Splošno se proglašajo vladajoči krogi za četo navadnih morilcev, ljudstvo noče prelivanja krvi, gospodje pa jih v boj in pogubo silijo. Govori se, da se je sklenila zarota proti velikemu knezu Aleksiju Aleksandroviču katerege se dolži, da je kriv vseh porazov.

Mir?

Vsak pameten mora soditi, da za Rusijo boljšega ni, kakor mir. Nadaljevanje vojne bilo bi hudodelstvo. Vendar gospodje v Petrogradu in sam car o tem nič nočejo slišati. Še eno brodovje hočejo nad Japonce poslati, še več krvi naj se preliva. Ni se toraj čuditi, da je ljudstvo vznemirjeno, pametni vejo, da je vse zastonj.

Vojska v Mandžuriji.

Japonska armada je sedaj mnogo močnejša, nego je bila pred Mukdenom, ko je Rusje tako dobro naklestila. Japonci si zidajo železnice. Linevič ima baje ukaz se v Sibirijo umikati, da bi Japonci težje živež in drugo dobivali. Mislimo Japonci njim v Sibirijo ne bodo bežali, da bi jih ruski „junaki“ dobili na limanice.

Škode rastja.

Leto 1904 bo gotovo vsem kmetovalcem v žalostnem spominu, kajti dolgo, dolgo poprej nobeno leto ni prineslo toliko škode, kakor to. Omenimo samo peronosporo, katera je večidel letine v vinogradih uničila in slabe nade za letošnjo leto odkrila. Veliko skrb imajo naši kmetovalci, kaj bo še jim prinesla bodočnost in verjetno je, da so zelo vznemirjeni, če se kje kak nov škodljivec prikaže ali kaka nova prikazen, katero lahko tolmačimo, da jo je povzročil še dozdaj neznan škodljivec.

Pred nekterimi dnevi se je v časnikih poročalo, da se je peronospora že prikazala celo na bukovih listih in se že najde v vinogradih. Če je zadnje resnično, bo slaba trgategv. Vendar se poročila niso ureničila in do zdaj še peronospore ni opazovati. Kar se pa tiče obolenja bukovih listov, je poročilo resnično in škoda se spozna na prvi pogled. Večina listov postala je rujava in suha, drevesa zgledata, kakor da bi bila osmojena. O tej bolezni na bukvah se poročila iz mnogih krajev in gotovo je po vsej deželi razširjena. Vendar te bolezni ni povzročila peronospora, ampak mali mrčes, kateri se včasih v velikem številu prikaže. Bukov rilčkar (*Orchestes Fagi L.*)

Samica tega hrošča naredi v kukov list z rilcem luknjico in v to položi jajce. Ličinka poišče notranje dele lista med gornjim in spodnjim površjem tako, da postane potem list rujav in suh. V tej votlini nabubi se v majhen kokon, katerega sedaj povsodi lahko najdemo, če natanko gledamo.

Proti temu kvarljivcu smo, kakor proti vsem

drugim, ki tako mnogoštevilno nastopajo brez pomoči.

Navadno zginje črez en čas sam od sebe. Krivo poročilo o peronospori povzročilo se je s tem, da se je dlakavost za peronosporo držala.

Dlakavost povzroči trsna pršica (*Phytophtus vitis*). Ta piči v list in na spodnji strani naredijo se dlačice, katere imajo podobnost z lisami peronospore. Trsna pršica prezimi v popkih trte in napade takoj mlado listje, katero potem tako zgledata, da se skrbimo, kaj za prikazen je to. Pozneje se manje pozna. Škoda navadno ni velika. Če se pa do zdaj peronospora ni pokazala, se moramo zdaj, ko imamo tako toplo in mokrotno vreme, bati, da bo skoraj prišla. Zato se že tudi povsod marljivo škropi, ker smo po žalostnih izkušajah lanskega leta sprevidli, da samo rano zatiranje ali bolje rečeno rana ubranitev zamore ukrotiti tega škodljivca.

Listje je še sedaj malo in nežno in po škropljenju pokazala se je na njih poškodba, da so nekteri mislili, da je to črni pikec. Nekaj listov je celo črnih, nekaj pa jih ima črne lise. Razevetje je večinoma nepoškodovano. To povzroči bakreno-vapnena zmes in ta posledek se je opazoval že prešnja leta pri škropljenju, vendar ne v taki meri, kajti škropilo se je bolj pozno in listje ni bilo več tako nežno.

Listje tudi usahne, če se bakreno-vapnena zmes ni pravilno pripravila. Čisto obraniti se tega posledka na nežnih listih ni mogoče. Bolje je vendar, če že sedaj škropimo, čeravno uničimo nekoliko listekov; če čakamo, uniči se nam vse. Posebno je paziti pri škropljenju na razcvetje, da se ne poškoduje. Kako že omenjeno, se sicer do sedaj še ni opazovala na njih kaka škoda vsled ranega škropljenja.

Zelo dobro je, in to tudi škoda zmanjša, če ne škropimo v največji solnčni vročini. Potem ne sme zmes priti na listje v velikih kapljah, ampak razpršena, kakor megla in na to posebno opozarjamo. Vsak vinogradnik naj gleda, da delavci pravilno to delo opravljajo, da ne zgledata vinograd, kakor da bi bil pobarvan. Posebno moramo paziti, da si zmes prav pripravimo. Ne preveč in ne premalo ugašenega apna, kakor tudi galice; na 100 litrov vode 1 kg. modre galice in 2 kg. ugašenega apna. Škropiti pa je treba vse trte, domače in ameriške. Tudi sosedje bi kazalo prisiliti, da ravno tako storé. Od jednega samega zanemarjenega vinograda preti zmirom nevarnost celi okolici in tak vinograd prisili pridne in skrbne vinogradnike na zopetno drago delo.

Spodnještajerske novice.

Konjice 25. t. m. popoldne od 3 ure do 26. t. m. dopoldne do 9 ure visela je na konjiški okrajni sodnji bela bandera v znamenje, da nikogar ni bilo v zaporu. Zadnjikrat je to bilo leta 1892.

Ostrožno pri Celju. Na nekem travniku v Ostrožnu se baje zemlja vzdiguje in polagoma grič nastaja. Mnogo radovednežev tja prihaja in ljudje so različnega mnenja črez to prikazen. Nekteri pravijo, da bo nastal vulkan, drugi, da je spodaj pogreznjena